

Munisa KOVAČEVIĆ, prof.

**NURAGA SOFTIĆ – MAJSTOR UMJETNIČKE FOTOGRAFIJE
(1931. - 2015. godina)**

Dobar čovjek, veliki entuzijasta. Zaljubljen u sve ono što je lijepo. Vječiti sanjar, nekad buntovnik.

Nuraga Softić rođen je 1931. godine u Podgorju općina Banovići. Ekonomski tehničar po zvanju, a po interesovanju glumac amater, pjesnik i umjetnički fotograf.

Svoju ljubav prema fotografiji pokazuje od 1951. godine. Od tada počinje da bilježi sve što mu je lijepo. A bilo je puno toga. Za svoj fotoaparat postaje trajno vezan. Bilježi fotografijom ljude oko sebe, njihove živote, običaje.

Posebno je volio teferiće, bajramska sijela, rudare, djecu, narodnu nošnu. Kolekcije fotografija posvećene narodnoj nošnji, nakitu, običajima koje je Nuraga ostavio, predstavljaju veliki doprinos jedinstvene i neprocjenjive vrijednosti.

Na pitanje: *"Kako tek na tvojoj fotografiji vidim da je nešto lijepo?"* eh kaže: *"Negledaš dobro, vidi sve je oko nas lijepo, dragi Bog nam je dao toliko ljepota samo što mi to nevidimo"*.

I tako priča Nuraga, polahko a lista svoje fotografije. A ima ih puno, zabilježio je događaja koje se mi i nesjećamo više, zabilježio ih je za sva vremena.

Od 1960. godine redovan je izlagač fotografija na domaćim i međunarodnim izložbama i jedan je od najpoznatijih i često nagrađivanih bh. fotografa. Imao je preko trideset samostalnih izložbi a na njih tri stotine je i učestvovao. Izložio je preko 900 crno-bijelih i kolor fotografija. Na takvim izložbama osvojio je 45 nagrada.

Nakon osnivanja foto-kluba u Banovićima 1957. godine bio je jedan od prvih članova gdje intenzivno radi na usavršavanju rada na izradi fotografija. Na prvoj izložbi kluba predstavio se sa trinaest fotografija, gdje je dobio drugu nagradu za fotografiju „Hercegovački motiv“. Također. 1964. kao i 1967. godine dobio je značajne nagrade za fotografije „Statua“ i „Akt (Zimski brežuljci)“.

Jedna od najznačajnijih međunarodnih izložbi bila je u Istanbulu 1989. godine o temi "Islamsko kulturno naslijeđe", na kojoj je osvojio prvu nagradu za fotografiju „Dogovor“. Zahvaljujući toj nagradi, dobio je poziv da obavi hadždž 1991. godine. Tada je evidentiran u registar fotoreportera i novinara koji su imali pravo obilaziti i fotografirati najznačajnije islamske objekte u Meki i Medini.

Međunarodna federacija za fotografsku umjetnost na Svjetskom kongresu u Padovi – Italija 1975. godine dodijelila je Nuragi međunarodno zvanje majstora umjetničke fotografije "Umjetnik FIAP" – AFIAP.

Godine 1977. štampan je katalog najljepših fotografija sa 32 fotosa koje je Nuraga Softić zabilježio. Foto-savez BiH proglasio ga je počasnim članom saveza 1968. godine, a 1977. dodijelio mu je i Zlatni prsten, dok je 1995. godine dobio zvanje Majstor fotografije za dostignuti nivo u fotografskom stvaralaštvu. Od 2005. godine počasni je građanin općine Banovići.

Povodom 60 godina svog umjetničkog rada organizovao je izložbu „Put umjetnika“ u februaru 2011. godine u Arhivu Tuzlanskog kantona.

Svoje stečeno znanje o fotografiji prenosio je i na mlade održavajući kurseve iz osnova fotografije. Od 1985. godine pokazao je i interesovanje za režiju. U foto-klubu u Tuzli završio je stručni seminar iz oblasti kinoamaterizma. Snimio je i režirao nekoliko kratkometražnih dokumentarnih filmova. Najpoznatiji su „Ukradena košuta“, „Prosidba“ i „Gosti“. Kao član amaterskog pozorišta u Banovićima učestvovao je kao glumac na više festivala amaterskih pozorišta u Bosni i Hercegovini.

Nuraga Softić je pisao i pjesme. Objavljivao je svoje radove u raznim listovima, časopisima. Izdao je 2001. godine svoju zbirku pjesama i kratkih priča „Biseri“, 2006. godine knjigu „*Mozaik umjetničke fotografije i poezije*“, zatim knjigu „*Svjetlopis*“ posvećena njegovoj umjetničkoj fotografiji 2007. godine.

Volio je Nuraga pjesme i svoje rodno mjesto Podgorje. Napisao je i knjigu o njemu, koju počinje strofom jedne djevojačke pjesme nastale u Podgorju

*"Oj Podgorje moja slatka vodo
žao mi je što iz tebe odo".*

I tako redom, koliko god da se napiše nekako koda nije sve napisano. Ima toga još puno, i nagrada i priznanja. Samo da mi to ne zaboravimo, a zadužio nas je.

Nuraga Softić je do kraja svoga života radio ono što je volio, fotografisao i pisao. Kako kaže njegova pjesma:

*„Šta je čovjek na zemaljskom svijetu?
Zrno pijeska u dubini mora.
Šepuri se ko ptica u letu,
starost došla, umrijeti se mora“.*